

โบราณวัตถุ

ในภาคใต้พบโบราณวัตถุเป็นจำนวนมาก มีอายุเก่าแก่ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สืบเนื่องมาจนถึงสมัยประวัติศาสตร์กระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งโบราณวัตถุต่างๆ เหล่านี้ เก็บรักษา และจัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ชุมพร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไซยา พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ถลาง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สงขลา

กลองมโหระทึก เป็นกลองหล่อจากสำริด เพื่อใช้ในการประกอบพิธีกรรม ลักษณะทรงกระบอก ส่วนบนและส่วนล่างผายออก ที่หน้ากลองมีลวดลายประดับ เช่น รูปพระอาทิตย์ เรือ เป็นต้น บางครั้งทำเป็นประติมากรรมลอยตัวรูปกบขนาดใหญ่พบในวัฒนธรรมดองซอน หรือดงเจน (Dong Son culture) ในประเทศเวียดนาม และแพร่กระจายอยู่ในจีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ลวดลายบนกลองมโหระทึก

กลองมโหระทึกสำริด พบที่แหล่งโบราณคดีเขาสามแก้ว อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๕ - ๖

พระคเณศ สำริด อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘

พระคเณศ สำริด อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๒๑ - ๒๒
พบที่ เทวสถานโบสถ์พราหมณ์ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

คิ้วลึงค์ทองคำ บนฐานเงินและแผ่นทอง ๓ แผ่น อายุประมาณพุทธศตวรรษ ๑๑ - ๑๒
พบอยู่ในผอบเงิน ในถ้ำพลีเมือง อำเภอลือชง จังหวัดนครศรีธรรมราช

พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร สำริด อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๓ ขุดได้จากควนสราญรมย์ อำเภอพนมพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พระพุทธรูป สำริด อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๓ - ๑๔ พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดโมคลาน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คั่วลิ่งค์ หินปูน
อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๑ - ๑๓
พบที่ หอพระอิศวร อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช

จักร สำริด
อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๒
ขุดค้นพบที่โบราณสถานเขาศรีวิชัย
อำเภอพนมปีน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลูกปัด (bead) เป็นเครื่องประดับทำจากวัสดุต่างๆ เช่น หิน แร่ กระจก ฟัน เปลือกหอย ทองคำ สำริด เป็นต้น นำมาขัดฝนหรือหล่อให้เป็นรูปลักษณะต่างๆ กัน เช่น ทรงกลม ทรงกระบอก แผ่นแบน รูปสัตว์ ฯลฯ มีรูร้อยด้าย หรือเชือกเป็นเส้น เพื่อประดับตกแต่งร่างกายหรือสถานที่ เช่น ลูกปัดแก้ว ลูกปัดหิน เป็นต้น

ลูกปัดกัดสี (etched bead) เป็นลูกปัดหินมีลักษณะเป็นลายสีขาวบนพื้นสีดำ สีนํ้าตาล หรือสีส้ม ทำจากหินอะเกต (Agate) และคาร์เนเลียน (Carnelian) ด้วยวิธีการใช้กรดกำมะถัน กัดให้เป็นลวดลาย มีแหล่งผลิตในประเทศอินเดีย ในภาคใต้ของประเทศไทยพบที่เขาสามแก้ว จังหวัดชุมพร ควนลูกปัด จังหวัดกระบี่

ลูกปัดหินต่างๆ

อายุประมาณพุทธศตวรรษ ๖ - ๑๑

ลูกปัดแก้วรูปใบหน้าบุคคล
อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๖ - ๑๑

ชิ้นส่วนลูกปัดแก้วโมเสกหลายต่าง ๆ
อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๖ - ๑๑
พบที่ พุมเรียง อำเภอลือชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลูกปัดหินและลูกปัดแก้ว

ลูกปัดจำหลักลาย (etched bead) เป็นลูกปัดที่ตกแต่งเขียนลวดลายในเนื้อ โดยกระบวนการทางเคมี จากวัสดุต่าง ๆ เช่น โปแตส ตะกั่ว ยางไม้ มีต้นกำเนิดจากตะวันออกกลาง เข้ามาแพร่หลายในอินเดีย และเป็นสินค้าชนิดหนึ่งที่น่ามาจากอินเดียเข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในภาคใต้ พบในหลายพื้นที่ เช่น แหล่งโบราณคดีภูเขาทอง จังหวัดระนอง แหล่งโบราณคดีควนลูกปัด อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ลูกปัดแบบมีตา (eyed bead) เป็นลูกปัดแก้วหลายสีแบบหนึ่ง มีลักษณะพิเศษคือ มีจุดขาวและสีดำซ้อนกันคล้ายดวงตาอยู่โดยรอบ บนพื้นสีเข้ม มีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศอียิปต์ และประเทศในแถบเมดิเตอร์เรเนียน ส่วนในประเทศไทยพบตามแหล่งโบราณคดีสมัยทวารวดี

ประติมากรรม (sculpture) เป็นงานศิลปกรรมที่สร้างขึ้นด้วยการแกะสลัก การปั้น การหล่อ หรือวิธีการใด ๆ จนทำให้เกิดรูปทรงที่มีปริมาตร ซึ่งในพื้นที่ภาคใต้พบประติมากรรมเนื่องในพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู ที่มีความงดงามเป็นจำนวนมาก ทั้งแกะสลักจากหิน และหล่อสำริด